

Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant/Brussel, West-Vlaanderen

## Nog lang geen Champions League voor het wielrennen

**Ze hebben grote plannen, Zdenek Bakala en Bessel Kok, de mecenasen van Omega Pharma-Quick Step. Maar of ze er echt in zullen slagen het wielrennen nieuw leven in te blazen, is maar zeer de vraag, zegt Wim Lagae.**



Het stormt in de wielwereld. Er was eerst het vernietigende dossier-Armstrong, daarna volgde de beslissing van Rabobank om miljoenen euro's te betalen om van het wielrennen verlost te zijn. Vooral het ongeziene statement van de bank dat er 'binnen afzienbare tijd geen garantie is voor een eerlijke wielersport' is aangekomen. Sindsdien wordt sportief wielernieuws weggedrumd door dopingoutingen van (ex-)renners en discussies over ethische charters en onderzoekscommissies.

Hartverwarmend én relevant was de persconferentie van captains of industry Zdenek Bakala en Bessel Kok. De Tsjech Bakala maakte carrière als investeringsbankier en heeft een geschat vermogen van 1,5 miljard euro. Hij deelt zijn wielerspassie met zijn vriend Bessel Kok, destijds ceo bij Belgacom. Als respectievelijk eigenaar en voorzitter van Omega Pharma-Quick-Step bezorgden de mecenasen het team van Tom Boonen veel meer financiële armslag. Zo komt volgend jaar Mark Cavendish bij de ploeg.

Onlangs stelden ze een alomvattend reanimatieplan voor 'hun' zieltogende wielersector voor (DS 10 november). In grote lijnen omvat het een antidoping- en een economisch luik. Om de dopingbestrijding te verbeteren, willen ze dat niet langer de UCI, maar een onafhankelijke instantie de controles organiseert en dopingzaken sneller afhandelt. Het momentum voor een radicale hervorming van de dopingaanpak is er. Het Usada-rapport heeft immers brandhout gemaakt van de UCI als competente dopingcontroleur. Ook aan financiële middelen (10, zelfs 20 miljoen euro) ontbreekt het niet.

### En de '(spin)dokters'?

Maar het antidopingplan van de tandem Bakala-Kok mist diepgang. Het dopingprobleem wordt nog te eng belicht vanuit het perspectief van de gebruikers. De onafhankelijke instantie waar ze het over hebben, moet daarom ook de bevoegdheid krijgen om teammanagers te benoemen. Een grondige screening van managementvaardigheden, relevante ervaring en professioneel verleden - wat in het geval van ex-profrenners geen sinecure is - dringt zich op. Want wat moeten we ons voorstellen bij het soortelijk gewicht van 'manager' Viatcheslav Ekimov (Katusha) en Alexandre Vinokourov (Astana)? Welke teammanager durft vragen te stellen bij de recente aantijgingen van Tyler Hamilton tegen Bjarne Riis (Saxo Bank-Tinkoff Bank)? Het is trouwens een raadsel waar de UCI vandaag nog haar autoriteit vandaan haalt om topteams ethisch te screenen. Op basis van welke ethische criteria verdienen 'managers' Johan Bruyneel (US Postal) en Walter Godefroot (Deutsche Telekom) in tempore non suspecto hun licentie?

Bovendien mogen Bakala en Kok niet uit het oog verliezen dat elke grote dopingzaak rond 'spindokters' draait. Wielersleiders met visie zouden al lang het systeem van teamartsen vervangen hebben door sectorartsen, die via loting aan teams worden toegewezen en jaarlijks hun licentie moeten vernieuwen. Renners zouden alleen onafhankelijke artsen mogen consulteren. Kunnen de dokters, die opvallend afwezig zijn in het debat, eindelijk een medisch-ethische wielerscode voorstellen en afdwingen?

Om de dopingcrisis doortastend aan te pakken moeten ook de wedstrijdorganisatoren hun verantwoordelijkheid nemen. Wanneer trekken de organisaties van de grote rondes eindelijk lessen uit de dopingpraktijken van ronderenners en luisteren ze naar de adviezen van sectorartsen? Zijn etappes boven de 200 kilometer - de Tour 2013 telt er nog zes - nog aangewezen in een rittenkoers van drie weken? Op weg naar de top van de Mont Ventoux zullen renners liefst 242 kilometer op hun teller hebben. Zitten renners, publiek en pers echt nog te wachten op die ellenlange aanloop? Kun je het maken als bedrijfsleider om een slopende derde Tourweek te presenteren en in dezelfde adem te pleiten voor heel strenge ethische spelregels? De wielerscrisis brengt pijnlijk aan het licht dat er op alle echelons nood is aan managementondersteuning.

## Teams zonder teamspirit

Op economisch vlak pleiten Bakala en Kok - naar analogie van de Champions League in het voetbal - voor een hervormde competitie, die nieuwe inkomsten moet genereren. Wielerteams, momenteel nog hopeloos afhankelijk van sponsors en mecenasen, zouden zo voor het eerst toegang krijgen tot inkomsten uit televisierechten. Maar uit vergelijkbare projecten in het recente verleden leerden we dat die plannen telkens weer op een muur botsten.

Om te slagen in hun opzet wordt de eerste uitdaging voor Bakala en Kok om nu eindelijk alle teams op één lijn te krijgen. Hoewel ze een totaalbudget van bijna 200 miljoen euro vertegenwoordigen, vertonen de topteams een gebrek aan visie en cohesie. Waarom onderschrijven slechts vier topploegen de 'Beweging voor een geloofwaardig wielrennen'? Als teammanagers op een blauwe maandag samen vergaderen, tref je een onvolledige agendering, onduidelijke stem- en toetredingsprocedures, gebrek aan leiderschap en dus besluiteloosheid. Een versterking van het management van sommige topteams is daarom prioritair.

De hervormingsplannen uit het verleden zijn ook gecrasht op het veto van de Tourorganisatie. Nochtans moet ASO mee in bad stappen, want het is de enige wielersorganisator die veel geld verdient. Tot nu toe stortte ASO haar inkomsten liever terug aan haar aandeelhouders dan aan de acteurs, ook omdat ze de zwak georganiseerde teams steevast aan flarden fietste. De hamvraag is dan ook hoe Bakala en Kok deze klip zullen nemen. Kan er vlug geschakeld en eindelijk samengewerkt worden?